

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/54/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113206228
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:1113206228.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcu Centrálny depozitár cenných papierov SR, a. s., so sídlom ul. 29. augusta 1/A, Bratislava, IČO: 31 338 976, proti žalovanej B.. G. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XX, R. R., právne zastúpenej JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s. r. o., so sídlom M. R. Štefánika 1822, Dolný Kubín, IČO: 36 832 103, v konaní o zaplatenie 331,94 €, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/22/2015-75 zo dňa 21. 10. 2015, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 331,94 € titulom plnenia za vedenie účtu žalovanej v zmysle §-u 99 a §-u 105 zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte „Zákon o cenných papieroch“).

2. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že nárok žalobcu považuje za premlčaný aplikujúc ust. § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 101 Občianskeho zákonníka, nakoľko faktúra vystavená žalobcom žalovanej č. 8000006332 bola vystavená dňa 31. 12. 2008 s dátumom splatnosti dňa 28. 02. 2009. Keďže žalobca podal žalobu na okresný súd dňa 25. 02. 2013, uplynutím trojročnej premlčacej lehoty je nárok premlčaný a žalobe nemohol vyhovieť.

3. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa §-u 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do 30. 06. 2016 (ďalej v texte „O. s. p.“).

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Nestotožnil sa s právnym záverom okresného súdu, podľa ktorého charakterizoval daný právny vzťah ako občianskoprávny a na tomto základe posudzoval premlčanie jeho nároku v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Podľa neho ide o právny vzťah medzi stranami sporu obchodnoprávny, keďže je nesporné, že žalovaná sa stala majiteľom cenných papierov na základe privatizácie, v dôsledku čoho vznikla žalobcovi povinnosť v zmysle §-u 56 ods. 1 písm. a) v spojení s § 57 a § 58 ods. 1 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch (ďalej v texte „ZCP“) zriadiť žalovanej účet majiteľa cenných papierov, ktorú si dňa 25. 04. 1993 splnil. Následne na základe novely tohto zákona zriadil v zmysle §-

u 164a ods. 4 Zákona o cenných papieroch žalovanej účet majiteľa cenných papierov podľa §-u 105 tohto zákona. Zdôraznil, že cenný papier je v zmysle ust. §-u 2 ods. 1 Zákona o cenných papieroch peniazmi oceniteľný zápis v zákonom ustanovenej podobe a forme, s ktorými sú spojené práva podľa tohto zákona a práva podľa osobitných zákonov, najmä oprávnenie požadovať určité majetkové plnenie, alebo vykonávať určité práva voči zákonom určeným osobám. S cennými papiermi sú teda spojené aj práva akcionára ako spoločníka, podieľať sa podľa tohto zákona a stanov spoločnosti na jej riadení, zisku a na likvidačnom zostatku v zmysle §-u 155 až 159 Obchodného zákonníka, teda, nepripadá do úvahy, aby mal akcionár ako spoločník postavenie spotrebiteľa. Zákon nerozlišuje majiteľov účtov v závislosti od výkonu podnikateľskej činnosti a priznáva použitie Obchodného zákonníka aj v prípade majiteľov účtu - fyzických osôb - nepodnikateľov. Na základe uvedeného preto rovnaký právny vzťah - vedeniu účtu majiteľa nemožno posudzovať raz podľa Obchodného zákonníka a druhýkrát podľa Občianskeho zákonníka.

5. Žalobca v odvolaní poukázal na ust. §-u 4 Obchodného zákonníka, podľa ktorého osobnú pôsobnosť rozšíril aj Zákon o cenných papieroch v ust. §-u 105 ods. 5, podľa ktorého sa právne vzťahy medzi členom, ktorému bol účet majiteľa zriadený a centrálnym depozitárom a právny vzťah medzi členom a majiteľom takéhoto účtu spravujú týmto zákonom a Obchodným zákonníkom. Aj v zmysle právnej úpravy účinnej v čase zriadenia účtu žalovanej sa právny vzťah v súvislosti s vedením účtu spravoval ustanoveniami ZCP a Obchodným zákonníkom. Tento právny vzťah sa po zmene právnej úpravy ďalej spravuje ustanoveniami Zákona o cenných papieroch v zmysle ust. §-u 161, pričom vznik právneho vzťahu, ako aj nároky z neho vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti sa posudzujú podľa doterajších predpisov, ak Zákon o cenných papieroch neustanovuje inak. Keďže účet majiteľa cenných papierov žalovanej sa u neho vedie za odplatu, ktorú je oprávnený stanoviť na základe Prevádzkového poriadku schváleného Národnou bankou Slovenska, tento poriadok je záväzný tak pre neho, ako aj pre žalovanú.

6. Zdôraznil tiež, že nemožno opomenúť to, že podľa §-u 105 ods. 5 Zákona o cenných papieroch sa vzťah medzi členom centrálného depozitára cenných papierov a majiteľom účtu výslovne spravuje Zákonom o cenných papieroch a Obchodným zákonníkom. V dôsledku uvedeného je na právny vzťah nevyhnutné aplikovať tento zákon, teda ustanovenia Zákona o cenných papieroch a Obchodný zákonník, ktorý plynutie premlčacej doby upravuje osobitným ustanovením a určuje premlčaciu lehotu štvorročnú. Aplikáciou ustanovení Obchodného zákonníka, preto jeho nárok premlčaný nie je. V tejto súvislosti poukázal i na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici. Premlčacia doba obchodnoprávných vzťahov je štvorročná, ide o ustanovenie kogentné, ktoré nie je možné ignorovať a aplikovať iný zákon, v tomto prípade Občiansky zákonník. V tejto súvislosti poukázal i na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Cdo 337/2010. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie, alternatívne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

7. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žalovaná uviedla, že rozhodnutie okresného súdu považuje za správne, nakoľko vychádza z vykonaného dokazovania a správne zistených a aplikovaných ustanovení právnych predpisov. Úvodom poukázala na to, že žalobca bol podľa §-u 164a ods. 4 Zákona o cenných papieroch povinný zriadiť majiteľovi účtu zriadeného podľa doterajších predpisov účet majiteľa podľa §-u 105 a presunúť cenné papiere z účtu zriadeného podľa doterajších predpisov na účet majiteľa podľa §-u 105 aj bez žiadosti, pričom bol povinný vykonať túto činnosť bezodplatne. Túto činnosť bol na základe tohto ustanovenia povinný centrálny depozitár vykonať, len ak je spôsob a postup tejto činnosti upravený v prevádzkovom poriadku. Na základe toho účet zriadený v zmysle ust. §-u 164a ods. 5 Zákona o cenných papieroch zanikol. Zákon o cenných papieroch od 01. 01. 2002 v §-e 105 ods. 5 tohto zákona konštatuje, že právne vzťahy medzi členom, ktorému bol účet majiteľa zriadený a centrálnym depozitárom a právny vzťah medzi členom a majiteľom takéhoto účtu sa spravujú týmto zákonom a Obchodným zákonníkom. Právne vzťahy medzi členom, ktorému bol účet zriadený a centrálnym depozitárom a právny vzťah medzi členom (čo žalobca na základe ust. §-u 104 ods. 1 Zákona o cenných papieroch nie je) a majiteľom účtu cenných papierov sa spravujú podľa Zákona o cenných papieroch a Obchodným zákonníkom. V predmetnom prípade nejde o záväzok zo žiadneho takého vzťahu, ale o záväzok majiteľa účtu (žalovanej), ktorý vedie žalobca (centrálny depozitár) a žalobcu. Pod pojmom člen v zmysle §-u 104 ods. 1 Zákona o cenných papieroch sa rozumie iba právnická osoba, teda pod dané ustanovenie nie je možné subsumovať žalovanú ako fyzickú osobu - nepodnikateľa. Na základe uvedeného má za to, že Zákon o cenných papieroch neustanovuje podporné použitie iného zákona na daný právny vzťah a povaha záväzku medzi stranami sporu má charakter občianskoprávny. Tento

vzťah totiž nevznikol na základe zmluvy podľa §-u 261 ods. 6 Obchodného zákonníka, ale zo zákona a ak súčasne Zákon o cenných papieroch osobitne neupravuje otázku premlčania peňažných vzťahov vzniknutých na jeho podklade, je potrebné ohľadne posudzovania tejto otázky použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Ustanovenie §-u 105 ods. 5 Zákona o cenných papieroch neobsahuje riešenie režimu právneho vzťahu medzi majiteľom účtu a centrálnym depozitárom a výkladom tohto ustanovenia v žiadnom prípade nie je možné dôjsť k ustáleniu toho, že medzi stranami sporu existuje obchodnoprávny vzťah. Okresný súd preto rozhodol vecne správne, navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

8. Okresný súd vydal napadnutý rozsudok dňa 21. 10. 2015 s tým že vec bola predložená Krajskému súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolaciemu, dňa 28. 01. 2016. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte „CSP“), ktorý v zmysle §-u 470 ods. 1 stanovuje, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa prvej vety ods. 2 §-u 470 CSP však platí, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem, rešpektuje ale procesný účinok tých odvolaní, ktoré boli podané do 30. 06. 2016, a ktorý účinok zostal zachovaný aj po 30. 06. 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej (od 01. 07. 2016) účinnej právnej úpravy o odvolaní a odvolacom konaní sa v prípade týchto odvolaní nemôžu uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí ak je vo výroku vecne správne.

12. Po preskúmaní odvolania a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

13. Okresný súd založil svoje rozhodnutie na právnom závere, podľa ktorého vzťah medzi stranami (vyplývajúci z vedenia účtu žalobcom v prospech žalovanej) posúdil ako vzťah občianskoprávny a aplikujúc ustanovenia Občianskeho zákonníka žalobu zamietol, nakoľko mal za preukázané, že nárok žalobcu je premlčaný v trojročnej premlčacej lehote.

14. S vyššie uvedeným právnym záverom sa odvolací súd stotožňuje a k námietkam žalobcu v odvolaní uvádza nasledovné:

15. Z obsahu spisu je nesporné, že žalobca bol v zmysle ust. §-u 164a ods. 4 Zákona o cenných papieroch oprávnený zriadiť majiteľovi účtu zriadeného podľa doterajších predpisov (zákon č. 600/1992 Zb.) účet majiteľa podľa §-u 105 Zákona o cenných papieroch a presunúť naň cenné papiere, čo aj v roku 2008 urobil. Tým účet majiteľa zriadený podľa doterajších predpisov podľa ust. §-u 164a ods. 5 Zákona o cenných papieroch zanikol. Vychádzajúc z uvedeného právny vzťah medzi stranami sporu vznikol na základe a za účinnosti Zákona o cenných papieroch, v dôsledku čoho sa posudzuje podľa ust. §-u 161 Zákona o cenných papieroch, a nie podľa predošlej právnej úpravy, v zmysle ktorej právny vzťah medzi stranami sporu sa spravoval podľa nej a Obchodného zákonníka. Uvedená úprava však

bola od účinnosti Zákona o cenných papieroch zrušená a neprevzatá do ust. §-u 105 ods. 5 Zákona o cenných papieroch.

16. Z vyššie uvedeného, ako aj z povahy samotného záväzku, ktorý nie je záväzkom súvisiacim s podnikateľskou činnosťou oboch strán sporu (§ 261 ods. 1 Obchodného zákonníka), a prihliadajúc na to, že tento vzťah nevznikol ani na základe zmluvy podľa ust. §-u 261 ods. 6 Obchodného zákonníka, ale zo zákona, vyplýva, že naň nemožno použiť v otázke premlčania ustanovenia Obchodného zákonníka. Preto, ak okresný súd pri posudzovaní premlčania nároku žalobcu za rok 2008 vychádzal z trojročnej premlčacej lehoty upravenej Občianskym zákonníkom a na základe námietky premlčania nároku žalovanou, k tejto pri svojom rozhodovaní prihliadol, rozhodol vecne správne. Medzi stranami sporu nebola uzavretá žiadna odplatná zmluva, sám žalobca uznáva, že vzťah medzi ním a žalovanou vznikol priamo zo zákona na základe evidencie cenných papierov s tým, že k zriadeniu účtu a k presunutiu cenných papierov došlo na základe zákona a žalobca bol povinný uvedené vykonať bezodplatne. V tejto súvislosti súd považuje taktiež za potrebné poukázať aj na to, že odplata za evidenciu cenných papierov mohla byť podľa predchádzajúcej právnej úpravy ust. §-u 56 ods. 8 ZCP odplatná len na základe zmluvy, pričom v danom ustanovení bolo výslovne stanovené, že stredisko cenných papierov vykonáva bezodplatné činnosti, okrem iného aj podľa §-u 58 ods. 1 a §-u 60 ods. 1 ZCP (dané ustanovenia sa vzťahovali práve na majiteľov cenných papierov nadobudnutých v rámci kupónovej privatizácie). Aj na základe uvedeného odvolací súd nepristúpil na argumentáciu žalobcu, ak evidencia cenných papierov na účtoch majiteľov cenných papierov nadobudnutých v rámci prvej vlny kupónovej privatizácie bola za účinnosti ZCP bezplatná a v súčasnej dobe argumentuje podporným použitím práve Obchodného zákonníka na daný vzťah, ktorý je už vzťahom odplatným. V prejednávanom prípade teda ide o záväzok zo vzťahu majiteľa účtu (žalovanej), ktorý vedie žalobca (cenný depozitár) a žalobcu, v dôsledku čoho nie je možné prihliadnuť ani na argumentáciu žalobcu ohľadne aplikácie ust. §-u 105 ods. 5 Zákona o cenných papieroch.

17. Odvolací súd uznáva argument žalobcu, podľa ktorého s cennými papiermi sú spojené aj práva a takýmito právami sú aj práva akcionára ako spoločníka, podieľať sa na jej riadení zisku, prípadne likvidačnom zostatku. Uvedené však nemá žiaden priamy vplyv na posúdenie nároku žalobcu, ak v súvislosti s ním nejde o realizáciu žiadnych práv žalovanej ako spoločníka. Ani to, že prevádzkový poriadok je v zmysle ust. §-u 103 ods. 6 Zákona o cenných papieroch záväzný tak pre žalobcu, ako aj pre žalovanú, nemá žiaden priamy vplyv na skutočnosť, že vzťah žalobcu a žalovanej je síce vzťahom odplatným, avšak nie je vzťahom obchodnoprávnym. V dôsledku uvedeného preto nemožno na premlčanie pohľadávky žalobcu aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka o to viac, ak žalovaná vo vzťahu k žalobcovi a v súvislosti s vedením jej účtu u žalobcu nevystupuje ako podnikateľ, a ku vzniku tohto vzťahu nedošlo v súvislosti s výkonom podnikateľskej alebo inej činnosti žalovanej, ale zo zákona.

18. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že nie je viazaný právnymi závermi rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní 41Cob/436/2014, na ktoré odkazoval žalobca v odvolaní, nakoľko s právnymi závermi v ňom uvedenými sa vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu, nestotožnil. V prípade ďalšieho odkazu žalobcu v odvolaní na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Cdo 3337/2010 zo dňa 24. 07. 2012, v ktorom je konštatované, že ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní nemožno považovať za ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa, je nutné doplniť, že okresný súd svoje rozhodnutie nezaložil na tom (a ani súd odvolací), že k aplikácii ustanovení o premlčaní v Občianskom zákonníku pristúpil na základe ochrany žalovanej ako spotrebiteľky. Okresný, ako aj odvolací súd považuje vzťah medzi stranami sporu za občianskoprávny, na základe čoho je preto nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Uvedené rozhodnutie sa preto na prejednávaný prípad nevzťahuje, a teda ani rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 402/2013, na ktoré v tejto súvislosti žalobca taktiež odkázal.

19. Na základe vyššie uvedeného, pokiaľ okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol, rozhodol vecne správne, preto odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Okresný súd správne rozhodol i o náhrade trov konania, teda podľa úspechu v konaní, ktorú skutočnosť odvolací súd konštatuje aj napriek tomu, že konkrétnymi dôvodmi výrok o náhrade trov konania nebol odvolaním napadnutý, avšak ide v zmysle ust. §-u 367 ods. 2 CSP o výrok závislý.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo

veci. V odvolacom konaní nebol žalobca úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške týchto trov rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).